

Motion till riksdagen

1989/90:Kr265

av Marianne Carlström m.fl. (s)

Göteborgs symfoniker

Människors tillgång till olika former av kulturellt utbud är viktigt. Sverige är stort och många har långt till huvudstaden. Därför måste det statliga stödet fördelas rättvist över landet.

Göteborgssymfonikerna har de senaste åren vunnit stora framgångar, genom turnéer och skivinspelningar, såväl inom landet som internationellt. Symfoniorkestern har på grund av bidrag från Volvo under fem år kunnat bygga ut verksamheten med 20 nya musiker. Detta stöd har nu upphört och fr.o.m. 1 juli 1989 har kommunen övertagit hela ansvaret.

De senaste årens utökade verksamhet blev en nytändning för Göteborgssymfonikerna som starkt bidragit till de stora framgångarna.

Den Sjögrenska utredningen konstaterar att statens stöd till Göteborgssymfonikerna bör ha en omfattning som är jämförbar med Stockholmsfilharmonikerna, d.v.s. 170 grundbelopp. Symfoniorkestern har 105 grundbelopp alltsedan starten.

För att Göteborg skall ha en möjlighet att dels få behålla våra bästa musiker, dels kunna erbjuda innevånarna i hela västra regionen ett varierat kulturutbud hade vi räknat med en höjning med 50 grundbelopp. Med nuvarande resurser har vi ingen möjlighet att erbjuda lika goda utvecklingsmöjligheter i Göteborg som i Stockholm.

Vi motionärer, som representerar hela västra Sverige, anser att det måste vara en nationell angelägenhet att stödja en av Europas erkänt bästa symfoniorkestrar.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om förbättrat stöd till Göteborgs symfoniker.

Stockholm den 23 januari 1990

Mot. 1989/90

Kr265

Marianne Carlström (s)

Arne Kjörnsberg (s)

Ulla-Britt Åbark (s)

Jan Fransson (s)

Lisbet Calner (s)

Ingvar Johnsson (s)